

Екскурсія Будинком Ірвінга – українська версія

Ласкаво просимо до будинку Ірвінга, найстарішого збереженого будинку в Нижньому материку!

Будинок Ірвінга був побудований у 1865 році, і до 1950 року в ньому жила родина Ірвінга. У той час будівництво будинку коштувало 10 000 доларів, що було еквівалентом річної зарплати дуже багаті людини. Ділянка, на якій був побудований Будинок Ірвінга, була придбана за 4000 доларів Вільямом Ірвінгом у містера Кларксона. До цього родина Ірвінгів проживала у Вікторії.¹ Цей колоніальний будинок побудований у стилі неоготики.

Капітан Вільям Ірвінг народився у 1816 році у місті Аннан, графства Дамфріс, Шотландія. Вільям вперше вийшов у море як юнга у віці 15 років, до 19 років його підвищили до першого помічника капітана. Через десять років він став капітаном власного корабля, і в 1849 році він попрямував до Каліфорнії.

Зрештою капітан Ірвінг дістався до Портленда, штат Орегон, де зустрів свою дружину Елізабет Джейн Діксон. На момент одруження 27 вересня 1851 року капітану Ірвінгу було 38 років, а Елізабет – 18 років. В Орегоні у пари народилося четверо дітей (Мері (25 грудня 1852), Джон (24 листопада 1854) Сьюзен (березень) 10, 1857) та Елізабет (29 грудня 1859), перш ніж переїхати до Вікторії в 1859 році, де народилася їхня п'ята дитина Неллі (12 листопада 1863).²

Сім'ю привабила до Вікторії золота лихоманка Карібу, де капітан Ірвінг керував річковими судами, по річці Фрейзер від Нью-Вестмінстера до Єля. Капітан Ірвінг забезпечив безпечне та ефективне обслуговування золотошукачів, доправляя їх угору по річці Фрейзер, що, у свою чергу, привело його до збагачення.

Історії Будинку Ірвінга

У 1862 році капітан Ірвінг спустив на воду новий пароплав під назвою «Довіра», який був запущений з Вікторії. На церемонії запуску капітан Ірвінг трохи розслабився, і недогледів свого восьмирічного сина Джона Ірвінга, який також був присутній на церемонії. Син безконтрольно брав участь у гуляннях і розпиванні шампанського. Це призвело до того, що він сильно напився, і його довелося віднести додому одному зі співробітників його батька. Побачивши Джона в такому стані, його мати Елізабет викликала лікаря, який подбав про те, щоб алкогольне сп'яніння Джона було в таємниці від його матері, поставивши йому інший діагноз.³

У 1872 році у віці 56 років капітан Вільям Ірвінг помер від двосторонньої пневмонії. Похорон відбувся в будинку Ірвінга 30 серпня.¹ Його вдова Елізабет прожила в будинку ще 13 років, щоб закінчити виховання дітей. У 1885 році Елізабет

повернулася до Портленда, штат Орегон, який вона завжди вважала своїм домом.

Єдиний син капітана Вільяма Ірвінга, Джон, очолив бізнес свого батька в 1872 році у віці 17 років. Джон Ірвінг одружився з Джейн Манро - 12 червня 1883 року у Вікторії⁴. У них було троє дітей, включаючи одного сина на ім'я Вільям Олександр, який був убитий у 1916 році під час Першої світової війни в Альберті на річці Соммі. Його смерть ознаменувала кінець батьківської лінії Ірвінга.

Мері Ірвінг вийшла заміж за Томаса Лешера Бріггса в 1874 році і купила будинок Ірвінга на публічному аукціоні, проведеному її братом Джоном 3 жовтня 1884 року.⁵ Право власності на будинок, було передано шляхом передачі права власності від однієї особи до іншої.⁶ У цьому будинку Бріггі виростили дев'ятеро дітей. Їхні дві молодші доньки, Наомі та Мануелла, ніколи не виходили заміж і продовжували жити в будинку аж до 1950 року, до поки вони не продали його місту, щоб він служив музеєм.

Історія Нью-Вестмінстера

Виявлення золота в Єлі в 1857 році привело багатьох шукачів удачі з усього світу до Британської Колумбії. Однак на той час єдиною справжньою колонією на західному узбережжі Британської Північної Америки був острів

¹⁻⁵ Соціальний календар Ірвінга

⁶ <http://thelawdictionary.org/conveyancing/>

Вікторія, відокремлений від материка. Відсутність колонії на материку означало, що британці не мали військової чи колоніальної присутності на землі, яка тепер вважалася надзвичайно цінною. Британці були стурбовані тим, що американці можуть анексувати територію, якщо вони не розвинуть присутність на материку. Щоб побороти цей страх, британці вирішили побудувати колонію на материку, яка допомогла б їм здійснювати власний контроль і амбіції над територією. Початкове місце розташування мало бути в Дербі (сучасний Порт-Муді). Але коли полковник Річард Клемент Муді плив із гирла річки, він помітив місцевість із крутим схилом і великою кількістю дерев. Саме в цей момент він вирішив, що нова колонія буде побудована там замість Дербі. Крутий схил був стратегічно придатним для захисту, і було б легко відбити американську атаку, якби вона колись до неї дійшла. Полковник Муді командував Королівським інженерним загonom Британської Колумбії. Основні завдання загону Британської Колумбії включали: будівництво Нью-Вестмінстера та обстеження інших міст, будівництво та обслуговування доріг і охорона золотих родовищ.¹ Загін Британської Колумбії діяв у таборі вище річки, де вони планували побудувати нове місто. Саме в цьому таборі, район, відомий як Саппертон, отримав свою назву. Саппертон був побудований на місці табору, з якого діяли королівські інженери. Саперами називали британських військових інженерів, ще в середні віки. Термін «Сапер» походить від ідеї, що їхня робота полягала в тому, щоб «викачувати» силу зі стін замку.¹ Іноді це

досягалося шляхом спалювання свинячого жиру в тунелях, які інженери копали під стіною замку.

Мала зала

Мала зала розташована праворуч від вас, коли ви входите в будівлю. Перше, що ви помітите в цій кімнаті, це те, що вона досить розкішна. Це кімната, яку родина використовувала для офіційного прийому гостей, на яких вони хотіли справити враження. Ця кімната була обставлена всіма найбагатшими меблями та майном сім'ї та містила сімейні фотографії. Цілком імовірно, що дітей не пускали у цю кімнату, і двері залишалися зачиненими більшу частину часу.

Над каміном (який оздоблений штучним мармуром, а насправді зроблений із сланцю) ви можете побачити зображення капітана Вільяма Ірвінга. На фотографії ліворуч від капітана Ірвінга зображена його дочка Мері Бріггс у день її весілля. Праворуч від капітана Ірвінга фотографія Томаса Лешера Бріггса. На стіні праворуч від каміна розміщені фотографії капітана та місіс Вільяма Ірвінга в день весілля, їхнього сина Джона Ірвінга та місіс Ірвінг із чотирма доньками. На стіні ліворуч від каміна — фотографія Томаса та Мері Бріггс та їхніх дев'ятьох дітей.

Коли сім'я вперше переїхала в будинок, стіни були поштукатурені і не було шпалер. Лише в 1887 році, коли Мері Бріггс відремонтувала будинок, були поклеєні шпалери.

Шпалери оригінальні і датуються 1887 роком. Більшість меблів у цій кімнаті оригінальні від родини Ірвінга та Бріггса. Килим у цій кімнаті також датується 1887 роком.

Артефакти

Портрет Джона Франкліна. На портреті зображено відомого зниклого дослідника Арктики Джона Франкліна, який зник незабаром після того, як його корабель покинув Англію в 1945 році, щоб знайти та нанести на карту Північно-Західний прохід. Цей портрет є цікавим, оскільки є звітка про те, що вдова Джона Франкліна, Джейн Франклін, здається, здійснила подорож до Нью-Вестмінстера, та подорожувала на одному з суден капітана Ірвінга, коли вона була тут. Згідно з уривками з листування міс Софі Кракофт (племінниці Джона Франкліна), Джейн Франклін подорожувала на пароплаві «Марія» з Вікторії. Голова пароплавної компанії, якій належала «Марія», рекомендував капітана Ірвінга як гарну людину та чудового командира пароплаву.¹

Артефакти

Більшість меблів у цій кімнаті, є оригінальними. Канапа (диван) і два відповідних чорних крісла, належать родині Діксонов - міс Елізабет Ірвінг. І як повідомляється, вони були перевезені через Орегонську дорогу з Міссурі до Портленда, штат Орегон, фургоном у 1850 або 1852 роках. Канапа має оригінальну набивку з кінського волоса, яка є

колючою. Два крісла, які відповідають йому, були відновлені. *«Меблі маленькі, тому що зріст королеви Вікторії був 4'10 футів», і вона любила меблі, які їй пасували. Оскільки королева мала найкращий смак, звісно, усі її копіювали».* Зелені стільці належали Брігсам, а жіноче крісло не має підлокотників через її великі спідниці. Для жінки вважалося неприйнятним показувати щиколотки, коли вона сиділа, тому стільці повинні були бути коротшими, щоб спідниця могла приховати її ноги.

Табуретки на підлозі не давали ногам торкнутися холодної підлоги.

Дизайн стін котеджу зробила дочка капітана Вільяма Ірвінга, Неллі.

Велика зала

Велика зала розташована прямо навпроти малої зали і також називається вітальнею. Ця кімната є еквівалентом сучасної вітальні та використовувалася вона для менш офіційних візитів, таких як сімейні зустрічі. Жінки пили тут чай, діти займалися музикою, а дівчата сиділи і вчилися шити та вишивати хрестиком. Сім'я проводила тут недільні вечори. Дорослі користувалися цією кімнатою після обіду або після церкви та влаштовували собі розваги, наприклад гру на піаніно. Шпалери та килим у цій кімнаті є оригінальними та також належать до реконструкції 1887 року. До цього на стінах була гола штукатурка. Дизайн тросу між стелею та

стіною був зроблений для представлення морського судноплавного бізнесу капітана Вільяма Ірвінга.

Цю кімнату також використовували для похорону капітана Вільяма Ірвінга після його смерті в 1872 році. Мануелла та Наомі також проводили уроки гри на фортепіано в цій кімнаті.

Велике золоте дзеркало над каміном, було весільним подарунком Томасу Лешеру та його дружині Мері Ірвінг у 1874 році. Але воно з'явилося в цьому будинку лише приблизно у 1884 році після того, як Мері купила будинок у своєї овдової матері та переїхала до нього.

Лялька на дивані, називається «Недільна лялька». У неї порцелянова голова і нижня частина рук. Недільна лялька означає, що дитині дозволено грати з нею лише в неділю.

Хол/Головний вхід

Висота стелі тут 12 футів, а сходи містять 23 сходинки (сучасні 8-футові стелі мають 13 сходинок). Стельовий медальйон є індивідуальним елементом будинку. Він складається з розторопші, які символізують шотландську спадщину капітана Вільяма Ірвінга, і троянд, які відсилають до Портленда, де капітан Ірвінг зустрів свою наречену.

У квітні 2018 року вхід у будинок і верхній хол були відреставровані до пізнього вікторіанського періоду, виявивши документи, яких не бачили з середини 20 століття. У 2009 році, працюючи з реставратором Сімоною Фогель-Хоррідж, співробітники музею знайшли оригінальні папери, приблизно 1897-1903 років на вході та верхньому коридорі будинку — набір із 3 предметів, що складався з шпалер, 18-дюймового фриза та паперу для стелі . Минулого року Стюарт Старк, консультант зі спадщини та дизайнер шпалер, ретельно перемальовував і підбирав кольори цих чудових шпалер до оригінальної палітри, яка використовувалася в будинку. Потім їх надрукували в Англії та відправили в Нью-Вестмінстер для встановлення. Карниз у коридорі та медальйон на стелі входу також були пофарбовані відповідно до оригінальної кольорової гами як доповнення до шпалер.

➤ *СХОДАМИ ВИЩЕ*

Дитяча кімната

Це приміщення, швидше за все, використовувалося як дитяча. Коли діти вирости, її використовували як звичайну спальню. Коли сім'я Бріггсів зайняла будинок, вони найняли няню. Вважається, що в цій кімнаті вона спала.

Артефакти

Світлі меблі належали родині Бріггс.

«Дивний чайник, поруч із ним, насправді, є чашкою для інваліда, ручка збоку, що дозволяє хворому приймати ліки через носик і не вставати».

Картина на стіні біля ліжка, на якій зображено «*Її Величність принцеса Вікторія у віці чотирьох років.*» З картинної гелареї Далвич, Лондон, Англія.

Синя пляшка на комоді - це нічник,¹ у ньому свічка, і коли вона згорить, тобі краще спати.

Головна спальня

Прямо по коридору до балкону, праворуч — головна спальня. Це кімната, в якій жили капітан і місіс Ірвінг. Кілька предметів меблів у цій кімнаті є оригінальними для сім'ї, включаючи ліжко, мармурові комоди та два стільці. Оскільки цей будинок був побудований до появи проточної води, ви помітите, що в кімнаті є кілька глечиків для води та умивальників. Є також кімнатний горщик, який використовувався лише вночі, коли було занадто холодно та темно, щоб пройти до флігеля на території власності. Також зауважте, що є дверний отвір, який з'єднує цю кімнату з сусідньою кімнатою, яка є дитячою. Вважається, що ці двері були додані після побудови будинку. Частково це пояснюється тим, що дверні рами відкритого дверного отвору та шафи поруч із ним мають різні розміри. Маленька чавунна піч є оригінальною для цієї кімнати, і взимку вона

зберігала приємний і теплий простір. Ймовірно, що така піч була у кожній спальні.

Шафа сама по собі є незвичайною особливістю у вікторіанському будинку, в основному тому, що вона займає багато місця і дорога у виготовленні. Той факт, що в усіх спальнях є шафи, є свідченням багатства родини Ірвінг.

Кімната для дівчат

Прямо через коридор від головної спальні є ще одна спальня, відома як дівчача кімната. У вікторіанську епоху дітям було досить рідко мати власну спальню. Таким чином дівчата сім'ї ділили одну кімнату, а хлопчики іншу. Це кімната, яку розділили чотири дівчини Ірвінга: Мері, Сьюзен, Елізабет і Неллі. Кімната створена так, щоб показати, як виглядала б типова кімната молодої жінки. Ви помітите, що ліворуч від кімнати є дві великі вітрини. Колись ці вітрини були шафами. Одна шафа виходила в цю кімнату, друга — в сусідню. Шафи перетворили на вітрини, коли будинок перейшов у володіння міста.

Сукня праворуч — весільна сукня молодшої дочки Ірвінга Неллі. У цій вітрині також міститься безліч предметів, які жінка носила або використовувала в повсякденному житті. У нижній частині можна побачити футляр з різноманітними гребінцями для волосся. Аксесуари для волосся були дуже важливі для вікторіанської жінки, оскільки її волосся було вінцем її краси. Жінки зберігали волосся якомога довше і не

носили макіяжу, оскільки поширена думка, що жіноча краса повинна бути природною і не потребувати штучного підкріплення.

У вітрині праворуч на дорожній скрині знаходиться синя сукня. Ця сукня належала місіс Ірвінг, коли вона була молодою дівчиною. Місіс Ірвінг народилася в Індіані. Вона та її родина здійснили небезпечну подорож Орегонським потягом, перш ніж назавжди оселитися в Портленді, штат Орегон. Це сукня, яку носила місіс Ірвінг, коли вона подорожувала Сполученими Штатами. У цьому дисплеї також містяться різні навігаційні інструменти, подібні до тих, які капітан Ірвінг використовував на своїх кораблях, і кілька фотографій сім'ї. У цій вітрині на стільці сидить порцелянова лялька з рудим волоссям. Ця лялька належала одній з онучок капітана Ірвінга на ім'я Мері Ейлін Кокс (дочка Сьюзен Ірвінг). Лялька має власне волосся Мері Ейлін, і кажуть, що воно такого ж кольору, як волосся капітана Ірвінга. У нижньому правому куті вітрини можна побачити фотографію Мері Ейлін (зверніть увагу на довжину її волосся).

У цій кімнаті також варто відзначити рожевий предмет, схожий на кулю, який знаходиться зліва від комода. У вікторіанські часи, коли жінка розчісувала волосся, вона ніколи не викидала пасма волосся, які випали. Натомість їх збирали та зберігали в таких контейнерах, як цей. Вікторіанці використовували це волосся для виготовлення ювелірних виробів або так званих вінків для волосся. Приклад вінка для

волосся можна побачити праворуч від дверей, коли ви виходите з кімнати. Такий вінок для волосся складався з волосся кількох членів родини. Це був хороший спосіб утримати членів сім'ї з вами – особливо тих, хто помер. У той час була доступна фотографія, але вона коштувала дуже дорого, тому волосся, вплетене в ці вінки, часто було всім, що сім'я залишала від людини після її смерті.

Деякі дівчата в родині Ірвінг і Бріггс були короновані «Королевою Травня». Першотравневе свято було щорічним у громаді. У травні 1871 року Елізабет Ірвінг була коронована «Королевою Травня».

Кімната Джона

Як згадувалося раніше, брати і сестри часто ділили один з одним спальню. Оскільки Джон був єдиним хлопчиком у родині Ірвінга, йому пощастило мати власну спальню. Ця кімната створена так, щоб вона виглядала як типова кімната молодого чоловіка. Біля дальньої стіни цієї кімнати видно те, що називається гардеробом. Зазвичай це місце, де вікторіанська людина зберігає свій одяг і аксесуари замість шафи. На комоді ви можете побачити кілька предметів, які потрібні молодій людині в повсякденному житті, наприклад: циліндр, знімні манжети та коміри. Чистота та хороша гігієна були надзвичайно важливими для людей вікторіанської епохи, але вони не прали свій одяг так часто, як ми сьогодні. Натомість вони чистили лише ті частини свого одягу, які були найбільш брудними. Це включало комір і манжети сорочки.

Ці частини сорочки знімалися і зазвичай виготовлялися з матеріалу під назвою целулоїд, який є примітивною формою пластику.

Історія Кулі

Коли ви вийдете з кімнати Джона та підете до задньої частини будинку, ви пройдете крізь дверну коробку. На лівій стороні дверної коробки біля середини ви помітите невеликий отвір. Якщо ви заглянете в отвір, то побачите невеликий металевий предмет - це куля 1896 року.

Згідно з історією, це була холодна зимова ніч близько 4 ранку, коли двоє чоловіків вирішили проникнути в будинок сім'ї Бріггсів. У той час одна зі старших дітей Бріггса, Беріл, спала в спальні за дверною рамою, вона піднялася, щоб напитися води, яка була в іншому кінці коридору. Коли дитина проходила сходами, вона помітила незнайомого чоловіка, який дивився на неї. Вона швидко розбудила батька й братів, і за лічені хвилини всі діти встали зі своїх ліжок, дивлячись через поручні. У паніці один із зловмисників вистрілив зі зброї вгору по сходах у бік Томаса Бріггса, який почав спускатися по сходах⁷. Невідомо, чи хотів він нашкодити родині, чи просто хотів їх налякати. На щастя, куля не влучила й застрягла у дверній рамі на сходах.

⁷ Соціальний календар Ірвінга

Сім'я так і не відремонтувала ці пошкодження, і куля все ще сидить у дверній рамі й досі. Що стосується двох зловмисників, їм вдалося втекти з дому, але втекли лише з викраденими речами на суму близько 80 доларів. Частину речей, які грабіжники мали намір забрати, залишили на підлозі на вході. Відповідно до статті, написаної про інцидент, слідство дійшло висновку, що грабіжники отримали доступ до будинку, відчинивши вікно вітальні. Вранці поліція також знайшла викрутку, пальник і ємність для масла з ліхтаря «Бичаче око» біля будинку. Статті, написані про цю подію, описують цей злам як подібний до інших зламів у Ванкувері, включаючи три спроби злому на Королівській авеню за попередній тиждень. Він попереджав мешканців вжити заходів для захисту членів родини від небезпечних зломів в майбутньому.

Стаття, надрукована 3 грудня 1896 року, дає деякі відповіді про успіх подальшого поліцейського розслідування. Згідно зі статтею, деякі з викрадених речей Бріггсів були знайдені в порожньому будинку. Констеблі Доміні та Міллер провели поліцейське стеження о шостій ранку, коли до будинку зайшов чоловік. На жаль для поліції, констебль Доміні «очевидно втратив голову» і спробував затримати підозрюваного до того, як той належним чином увійшов до будинку.⁸ Підозрюваний вистрілив у констебля Доміні, який пройшов настільки близько до його голови, що він отримав опіки порошком. Утікаючи з місця події, підозрюваний зробив ще дев'ять пострілів. Випущені кулі були 44-го

⁸ Соціальний календар Ірвінга

калібру, що відповідало пострілу, зробленому в Томаса Бріггса трьома ночами тому⁹.

Задня частина будинку

Пройшовши через двері, ви відразу помітите, що ця частина будинку зроблена не так добре, як решта. Цілком ймовірно, що коли Ірвінги будували цей будинок, вони мали намір використовувати цю частину будинку переважно для зберігання. Коли сім'я Бріггс переїхала в будинок, вони відкрили цю територію для більш практичного використання. Праворуч, ви побачите кімнату, яку переобладнали під спальню.

Ліворуч в коридорі знаходиться шафа для білизни, повністю зроблена з кедр. Кедр був обраним будівельним матеріалом для будь-якої шафи для білизни, оскільки він є природним відлякувачем коморної молі. Також ліворуч видно ванну кімнату. Це була буквально «ванна кімната», оскільки туалет був відокремлений від решти та отримав власний простір поруч. У 1906 році цю ділянку було перетворено на ванну кімнату, коли будинок нарешті підключили до води.

⁹ Соціальний календар Ірвінга

Решту цього простору ми використовуємо сьогодні для наших дитячих освітніх програм і, можливо, вона використовувалась сім'єю Бріггс як робоча зона.

Можливо, ви вже помітили, що в цій зоні є додаткові сходи, які ведуть назад вниз. Це те, що це називалося службовими сходами. Коли сім'я жила в будинку, у них було троє слуг з Китаю, серед яких був кухар. Це сходи, які використовувалися слугами, щоб вони не заважали родині, коли вони виконували свої щоденні завдання. Коли ви рухаєтесь сходами вниз, ви помітите, що вони неймовірно добре побудовані. У вікторіанську епоху було відносно рідко витратити час і гроші на належне будівництво других сходів або службових сходів, оскільки не було так багато турботи про безпеку тих, хто ними користується. Той факт, що ці сходи настільки добре побудовані, змушує припустити, що сім'я, мабуть, також використовувала їх.

Кухня

Після того, як ви спуститесь сходами і пройдете задні двері, перший дверний отвір ліворуч від вас – це кухня. Тут ви можете побачити чавунну піч на дровах і вугіллі вікторіанської епохи. Піч належить родині Бріггс і датується 1915 роком. Ця передня частина печі має термометр, хоча більшість жінок того часу знали, як визначити температуру, відчуваючи тепло. Цю піч використовували не тільки для приготування їжі, але й забезпечували будинок теплом у холодні місяці. Коли влітку було жарко, все готували на літній

кухні, яка була розташована на задньому ганку або в підвалі.⁵ По всій кухні ви можете побачити різноманітні кухонні пристосування, включаючи маслоріжку та збивач для яєць на кухонному столі. Також на задній стійці є рудиментарна хлібопічка (виглядає як металеве відерце з рукояткою), а також механізований очисник ножів. Керування очисником здійснюється за допомогою рукоятки збоку. Леза ножів вставляються у верхній частині, а рукоятка обертає щітки на внутрішній частині пристрою. Щітки мають наждачний склад, який полірує лезо.

Їдальня

Коли ви проходите через сполучні двері, ви потрапляєте в їдальню. У стилі вікторіанської епохи дерев'яні вироби навколо нижньої частини кімнати були б покриті лаком з темного дерева, і це зробило б кімнату меншою. Синя фарба, яку ви бачите сьогодні, була нанесена в музейний період. У Колумбійській газеті є багато історій про екстравагантні вечірки, які влаштовувалися в цій кімнаті. Мері Бріггс робила тут багато розважальних заходів. Вона влаштовувала багато обідів і святкових чаювань, які зазвичай приносили користь її улюбленим благодійним організаціям.

Основний прийом їжі був опівдні, коли бізнес і школи закривалися на кілька годин і всі розходилися по домівках.

¹⁰ Колишній екскурсовод Жан Дорган розповідав про піч, яку перенесли в підвал і використовували для приготування їжі влітку. (LI).

Вікторіанці їли досить добре. Під час подачі, м'ясо різав господар дому, який сидів на чолі столу, в кріслі. Господиня сиділа на протилежному кінці столу і відповідала за подачу овочів. Якщо почесний гість обідав із родиною, його садили праворуч від господаря й подавали першому. Потім обслуговували кожного по черзі. Після того, як усі були обслужені, вони казали «Благодать». Після вечері жінки, вірогідно, йшли у вітальню (велику залу), а чоловіки залишалися, щоб обговорити ділові питання за портвейном, фруктами та горіхами.

У цій кімнаті ви помітите, що є комірка. Це те, що називають «коморою дворецького». Ця кімната раніше була з'єднана з електрощитовою. Можливо, спочатку це був доступ для слуг, які обслуговували з кухні. Однак немає доказів того, що в родині коли-небудь був дворецький.

Бібліотека

Коли ви виходите з їдальні та переходите в головний коридор нижнього поверху, бібліотека є першою кімнатою праворуч від вас. Вважається, що ця кімната використовувалася як офіс і кімната для джентльменів, а це означає, що жінок не допускали в цю кімнату, окрім як для прибирання.

Вважається, що велика арка була реконструйованою на початку 1900-х років. До цього, ймовірно, у цієї кімнати були прості двері. Ця завіса називається «чорною» і була

встановлена працівниками музею в 1990-х роках. Ми ще не знаємо, чи сам Бріггс встановив таку завісу, чи ні. Подібна завіса допомогла б зберегти тепло від каміна чи печі та захистити від протягів.

У цій кімнаті ви помітите, що є кілька кошків перших націй. Такі кошики продавали від дверей до дверей жінки перших націй, які їх виготовляли. Зазвичай їх обмінювали на вживаний одяг або, навіть на каву, чай чи цукор. Мері Бріггс любила ці кошики і мала їх багато. Вона наповнювала їх живими квітами і розставляла по всьому будинку. Мері також використовувала ці кошики, щоб виставити весільні подарунки в домі під час прийому з нагоди весілля Беріл і Уолтера в 1912 році. «У великій залі, де було виставлено багато прекрасних подарунків, миски з трояндами були розставлені між ними, а в залі та бібліотеці вони були в індійських кошиках».¹¹ На жаль, у нас немає колекції кошків Мері, але ми маємо їхню фотографію. Фотографія була зроблена японським фотографом на ім'я Окамура, і копія фотографії відображається на стіні прямо за вами, коли ви дивитесь в бібліотеку.

В кінці кімнати є версія скульптури «Premier Chagrin» (перша скорбота) 1887 року з вбудованою лампою, створена італійцем Лука Мадрассі. Вважається, що його принесли в будинок у 1914 році Бріггси, коли в будинок проводили електрику.

Кімната бабусі

Остання кімната в нашій екскурсії – це кімната бабусі, і вона розташована через коридор від бібліотеки. Згідно з історією, після того, як вдова Елізабет Ірвінг продала будинок своїй дочці Мері Бріггс і повернулася до Портленда, вона залишалася в цій кімнаті, коли приходила з візитами. Очевидно, її візити були частими, і було зручно використовувати цю кімнату як спальню для старшої жінки, оскільки їй не довелося б підніматися та спускатися сходами. Крім того, у будинку, повному 9 дітей, у цій кімнаті для неї було б набагато тихіше.

Цю кімнату, можливо, також називали «ранковою кімнатою» або «кімнатою для сніданку», оскільки родина іноді приймала тут легкі страви. Можливо, цю кімнату також використовували для організації вечірок за чашками чаю. Зараз ця кімната оформлена як «Ранкова кімната», і в ній господиня проводила багато часу, коли не було гостей. Дітям дозволяли знаходитись у цій кімнаті, і її можна порівняти із сучасною сімейною кімнатою.

На сьогоднішній день музей використовує цю кімнату для проведення чаювання на Різдво та День матері, куди гості можуть прийти та випити чаю та легкої їжі у вікторіанському стилі.

Висновок

На цьому наша екскурсія закінчується. Будь ласка, знайдіть час, щоб підписати нашу гостьову книгу, яка знаходиться на столі навпроти бібліотеки. Тут також можна зробити пожертву музею.

Дякуємо, що відвідали Будинок Ірвінга. Сподіваємось, вам сподобалось провести тут час!